

ΕΤΟΣ 56ον

13 Ιουλίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 28 (2876)

«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Ο ΧΟΡΟΣ...»

Ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία τρεῖς φορές τόν χρόνο προβάλλει στους πιστούς της τοὺς ἁγίους Πατέρες τῆς Πρώτης, Τέταρτης καί Ἑβδομης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Οἱ ἅγιοι Πατέρες μας, «ἀστέρες πολὺφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος», ἔχουν μιὰ ἀνεξάντλητη πνευματική ὁμορφιά καί μυστική γοητεία! Κι αὐτό γιατί ὄχι μόνο ἔζησαν, ἀλλὰ καί φώτισαν τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὸν λόγον καί τὸν τρόπο ζωῆς τους, πού δέν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸ φῶς τοῦ κόσμου (Ἰωάν. 8,12). Ἔτσι ἔγιναν καί οἱ ἴδιοι:

Φῶς τοῦ κόσμου

Φῶς, τὸ ὁποῖο φωτίζει κάθε ἄνθρωπον πού ἔρχεται στὸν κόσμο (Ἰωάν. 1,9), εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί ἡ πίστη κατὰ συνέπεια στὸ πρόσωπό Του. Χωρὶς πίστη στὸν Θεάνθρωπον, ὁ ἄνθρωπος εἶναι σκοτεινός καί ἀπροσδιόριστος· πολὺ δέ περισσότερο, ὅταν αὐτὴ του ἡ πίστη δέν εἶναι ὀρθή, ἀλλὰ λαθεμένη, αἰρετική. Τότε ποιά σωτηρία μπορεῖ νὰ εὔρει;

Ὁ ἁμαρτωλὸς σώζεται ὅταν μετανοήσει εἰλικρινά καί ἐξομολογηθεῖ· ὁ αἰρετικὸς ποτέ, γιατί εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, μακριὰ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Τὸ νὰ εἶμαστε Ὀρθόδοξοι, γνήσια παιδιά τῆς Ἐκκλησίας, ἔχουμε χειραγωγούς τοὺς ἁγίους Πατέρες. Εἶναι οἱ πνευματικοὶ φάροι πού μᾶς ὀδηγοῦν μὲ ἀσφάλεια στὸ λιμάνι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τὰ τεκμήρια τῆς ἀγιότητας, τοῦ πληούτου καί τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ μας.

Ὁ ἄνθρωπος, ἴνευ οἱ ἅγιοι Πατέρες, δέν εἶναι αὐτόφωτος. Πηγὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ του φωτισμοῦ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ ἀνθρώπινη λογικὴ χωρὶς τὴ θεία φώτιση παραμένει πενιχρή καί ἀμφίβολη! Ἄδυνατεῖ νὰ ἀπαντήσῃ στὰ ὄντολογικὰ ἐρωτήματα τῆς ζωῆς καί σ' αὐτὸ τὸ τῆς υπάρξεως μυστήριον. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὁμως «ἦρθε φῶς στὸν κόσμο» (Ἰωάν. 3,19). Καί ποῖο εἶναι αὐτὸ τὸ φῶς; Ποῦ τὸ βρῖσκει ὁ ἄνθρωπος;

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ε' 14-19)

Ἡ ζωὴ τῶν χριστιανῶν

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καιοῦσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· Ἐὼς ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Τό φῶς αὐτό εἶναι τό Εὐαγγέλιό Του καί ἡ Ἐκκλησία Του. Ἡ χαρμόσυνη δηλαδή εἶδση ὅτι ὁ Θεάνθρωπος ἦρθε στόν κόσμο, δίδαξε, θαυματούργησε, σαυρώθηκε, ἀναστήθηκε, ἀναλήφθηκε, ἔστειλε τόν Παράκλητο καί παραμένει στήν Ἐκκλησία «μέ τήν κρυφή μορφή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», γιά νά βεβαιώνεται ἔτσι μυστηριακά ἀπό τοὺς χριστιανούς. Αὐτό τό φῶς, ὁ «χθές καί σήμερα καί στοὺς αἰῶνες Ἰησοῦς Χριστός» (Ἐβρ. 13,8), φώτισε τοὺς Πατέρες, λάμποντας στίς καρδιές τους τόν φωτισμό τῆς ἀλήθειας.

Ὁ πνευματικός φωτισμός εἶναι ἀναγκαῖος

Ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι αὐτόφωτος, πρέπει συνεχῶς νά στρέφει μέ ἐμπιστοσύνη τήν ὑπαρξή του πρὸς τό φῶς τοῦ Χριστοῦ. Καί ὁ ἀδύναμος ἔτσι πνευματικά ἄνθρωπος γίνεται ὁ καθρέφτης πού διαθλά τό φῶς τοῦ Κυρίου στόν κόσμο! Γίνεται «φῶς τοῦ κόσμου»! Ὑπέροχη εἰκόνα, ἀλλὰ καί πραγματικότητα γιά τοὺς ἁγίους Πατέρες μας. Γιατί, ἂν τό φῶς, τό ὁποιοδήποτε φυσικό ἢ τεχνητό φῶς, μᾶς εἶναι τόσο ἀπαραίτητο στόν βίο, τό πνευματικό φῶς νοηματίζει τή ζωή. Φωτίζει τά πάντα μέσα καί γύρω μας, ὥστε γιά ὅλα αὐτά νά ἔχουμε σαφή ἀντίληψη.

Καμία ἀλήθεια, διδάσκουν οἱ ἅγιοι Πατέρες, δέν εἶναι δυνατή χωρίς τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ. Καί εἶναι πολὺ σκληρό καί φοβερό νά ὁμιλοῦν δῆθεν γιά τήν ἀλήθεια οἱ ἄνθρωποι σήμερα καί στήν οὐσία νά βρίσκονται ἔξω ἀπό τήν ἀλήθεια πού σώζει, τόν Ἰησοῦ Χριστό! Σίγουρα ὁ πνευματικός φωτισμός εἶναι ἀναγκαῖος, γιατί χωρίς αὐτόν δέν ὑπάρχει καμία μορφή πνευματικῆς ζωῆς. Οἱ ἅγιοι Πατέρες σήμερα καί πάντοτε μέσα ἀπό τήν ἀναηλιώγη διδασκαλία τους μᾶς χειραγωγοῦν ὄχι ἀπλᾶ στήν ἀναγκαιότητα, ἀλλὰ κυρίως στήν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος, «σεῖς εἶσθε τό φῶς τοῦ κόσμου· δέν εἶναι δυνατόν νά κρυφθῆ πόλις, πού βρίσκεται ἐπάνω σ' ἓνα βουνό. Οὔτε ἀνάβουν λυχνάρι καί τό τοποθετοῦν κάτω ἀπό τό μύδι, ἀλλ' ἐπάνω εἰς τόν λυχνοστάτην καί ἔτσι λάμπει εἰς ὅλους, πού βρίσκονται εἰς τό σπίτι. Ἔτσι πρέπει νά λάμπῃ τό φῶς σας ἐμπρός στούς ἀνθρώπους, διά νά ἰδοῦν τά καλά σας ἔργα καί νά δοξάσουν τόν Πατέρα σας πού εἶναι εἰς τόν οὐρανόν. Μή νομίσετε ὅτι ἦλθα διά νά καταργήσω τόν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας. Δέν ἦλθα νά καταργήσω, ἀλλά νά ἐκπληρώσω. Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ἕως ὅτου παρέλθῃ ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, οὔτε ἓνα γιώτα ἢ μικρή στιγμή δέν θά καταργηθῆ ἀπό τόν νόμον, μέχρις ὅτου γίνουν ὅλα. Ἐκεῖνος λοιπόν πού θά παραβῆ μίαν ἀπό τὰς ἐντολάς αὐτάς τὰς ἐλαχίστας καί διδάξῃ τοὺς ἄλλους νά κάνουν τό ἴδιο, αὐτός θά ὀνομασθῆ ἐλάχιστος εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐνῶ ἐκεῖνος πού τὰς ἐφαρμόζει καί τὰς διδάσκει, αὐτός θά ὀνομασθῆ μέγας εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἀπόκτηση τοῦ Θεοῦ φωτισμοῦ

Δέν ἀρκεῖ ἡ ἀνάγνωση τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, οὔτε τῶν συγγραμμάτων τῶν θεοφόρων Πατέρων, ἢ ὁποίων ἄλλων σχετικῶν βιβλίων. Ἡ γλώσσα τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι μυστική καί δέν ταυτίζεται μέ ἡμῶν τοῦ μυαλοῦ μας. Γιά νά καταλάβουμε τό ἱερό Εὐαγγέλιο θά πρέπει νά ἔχουμε ἓναν βαθύτερο ἐσωτερικό πνευματικό φωτισμό καί καταρτισμό. Διάκριση καί ταπείνωση. Τά μάτια διαβάζουν, ἀλλῆ ἡ καρδιά κατανοεῖ, μεταφράζει καί ὑπομνηματίζει τό ἱερό Εὐαγγέλιο!

Μιά διαρκῶς μετανοημένη-ἐξομολογημένη καρδιά, τρεφόμενη ἀπό τή θεία Κοινωνία, εἶναι χώρος θείας ἔλλημψης καί παρουσίας Ἰησοῦ Χριστοῦ! Ἀπό μιά τέτοια φωτισμένη καρδιά μιλάει ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Καί πόσο ὠραῖο εἶναι, πραγματικά, ἡμεῖς οἱ φτωχοί σέ πνευματικές ἐμπειρίες ἀνθρώποι, μιμούμενοι τοὺς ἁγίους Πατέρες, πρὶν μιλήσουμε γιά τόν Θεό στούς συνανθρώπους μας, νά μιλήσουμε πρῶτα μαζί Του ἡμεῖς μέ τή γλώσσα καί πράξη τῆς προσευχῆς, τῆς εἰλικρινοῦς μετάνοιας-ἐξομολόγησις καί τῆς θείας Κοινωνίας!

Οἱ χριστοφόροι καί πνευματοφόροι Πατέρες εἶναι τό σαρκωμένο αἰώνιο Εὐαγγέλιο τοῦ Κυρίου! Εἶναι «ἐπιστολή Χριστοῦ γινωσκομένη καί ἀναγινωσκομένη ὑπό πάντων ἀνθρώπων» (Β' Κορ. 3,2-3). Εἶθε νά βαδίσουμε στά βήματα τους γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τήν εὐκλεία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀμήν.

† Α. Χ.

13 Ίουλίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΠΩΝ (630) ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ
ΧΑΛΚΗΔΟΝΙ Δ΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου († 794),
μάρτυρος Γολινδούχ.

Ύχος: γ´ – Ἐωθινόν: Δ´ – Ἀπόστολος: Τίτ. γ´ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε´ 14-19.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Ίουλίου, Ε΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ἰακ. ε´ 10-20 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ν´ 28-34, θ´ 1.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

Ἡ προσωπικότητα καὶ ἡ θεολογία ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

(Α΄ ἔκδοσις, σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 848)

Κυκλοφορήθηκε ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία ὁ ἀφιερωματικὸς τόμος «Χρυσοστομικὸ Συμπόσιον», ἔκφρασις ὀφειλομένης τιμῆς πρὸς τὸν μεγάλο ἐκκλησιαστικὸ πατέρα, οἰκουμενικὸ διδάσκαλο καὶ προστάτη Ἅγιό της. Σκοπὸς αὐτῆς τῆς συλλογικῆς ἐκδόσεως εἶναι ἡ σύγχρονη ἀνάδειξις τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς θεολογίας τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μέσα ἀπὸ 40 ἐπιστημονικὰ μελετήματα σεπτῶν Ἱεραρχῶν, πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν καὶ εἰδικῶν ἐρευνητῶν.

Προτάσσονται τὰ Μηνύματα καὶ οἱ Χαιρετισμοὶ ἀπὸ τὰ Πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα καὶ τίς Ἀυτοκέφαλες Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες καὶ ἔπονται τὰ σαράντα χρυσοστομικὰ μελετήματα, πού ἀναφέρονται ἀφ' ἐνὸς μὲν στὴν προσωπικότητα τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, ἀφ' ἑτέρου δέ στὴν ἑρμηνευτικὴ, ποιμαντικὴ, κηρυκτικὴ ἢ ἄλλη διάστασις τοῦ ἔργου του. Ἰδιαίτερη ἀναφορὰ γίνεται τόσο στὸ συναξάριον, στὰ ἱερά λείψανα καὶ στὴν εἰκονογραφία τοῦ ἱεροῦ πατρὸς, ὅσο καὶ στὴ χριστοκεντρικὴ ἑρμηνευτικὴ του, στὴ σχέση του πρὸς τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ φιλοσοφία, στὴ χριστολογία του, στὴ σωτηριολογία του, στὴν ἠθικὴ τῆς γλώσσας του κ.ἄ.

Παρακολουθήστε στὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐκπομπὴ «Ὁ ρυθμὸς τῆς πρωΐας». *Ἐπὶ τὰ ἴχνη τῆς νεοελληνικῆς πραγματικότητος, ἐπὶ τὰ ἴχνη τῆς μνήμης, τῆς ἱστορίας, τῆς τέχνης.* Μὲ τὸν Δημοσιογράφου Δημήτρη Κοσμοπούλου.

Κάθε μέρα στίς 10:00.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm